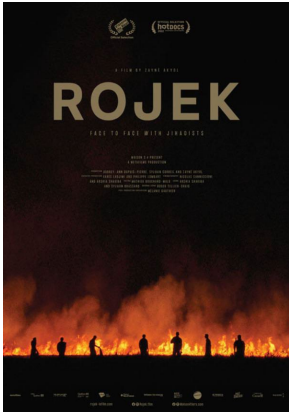

Rojek

Direcció: Zayne Akyol

Cinema de la Mediterrània i del Llevant País: Canadà (2022)

Guió Zayne Akyol **Música** Roger Tellier-Craig **Fotografia** Nicolas Canniccioni, Arshia Shakiba **Interpretació** Documental **Durada** 127 min **Gènere** Documental **Llengües** Kurd, anglès, àrab, francès, alemany, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Una càmera a bord d'un dron sobrevola un territori. Les imatges aèries mostren paisatges erms, esquitxats de cases atrotinades, animals i algunes figures humanes. Tot just tenim temps de preguntar-nos on som quan apareix en pantalla un text que es dirigeix directament a l'espectador: som al Kurdistan sirià, alliberat de l'ocupació de l'Estat Islàmic, els membres gihadistes dels quals es troben actualment a la presó. (FilmAffinity)

Sobre la pel·lícula

Zaynê Akyol indaga a "Rojek" les motivacions dels terroristes de l'Estat Islàmic

La secció Tiempo de Historia ha estrenat aquest dilluns 24 d'octubre el documental **Rojek**, film canadenc dirigit per **Zaynê Akyol**. Va ser la mateixa guionista, productora i directora del llargmetratge la que va oficiar la presentació al públic de la Setmana Internacional de Cinema de Valladolid, festival on el 2016 va guanyar el primer premi de la mateixa secció amb *Gulistan, tierra de rosas*.

Rojek recull les declaracions de membres de l'Estat Islàmic repartits per tot el món en camps de presoners, així com les de les seves esposes. Tots comparteixen un somni: fundar un califat. Davant les creences fonamentalistes dels gihadistes, la pel·lícula intenta rastrejar el començament, l'ascens i la caiguda de l'Estat Islàmic (ISIS) a través d'aquestes històries personals. Les converses són el fil conductor del documental, ja que s'entrellacen amb diverses seqüències que representen el Kurdistan sirià actual de la postguerra.

El documental compta amb la participació de **Kemal, Abdul Mohsen, Fared, Nagi, Fatiha, Sayfal-Din, Hader i Naj** entre molts altres. "Estic molt feliç de ser aquí aquesta nit, sobretot després d'haver presentat la meva primera pel·lícula a Valladolid. Per a mi se sent com tornar a casa", assegurava **Akyol** moments abans que comencés la projecció de la cinta.

"La meua intenció era saber com [els fonamentalistes islàmics] havien acabat allí. Entendre la seva postura i la seva mentalitat. El meu paper era el d'oient perquè jo no volia jutjar. Després de tot, ells ja són a la presó i jo no soc jutge", va assegurar la cineasta.

Zaynê Akyol va finalitzar la presentació detallant un aspecte fonamental del llargmetratge documental: "El foc és una metàfora per explicar que la ideologia no està morta, segueix viva. Als campaments on hi ha les dones i els nens se segueix creient en això. Al final, s'està creant una bomba de rellotgeria que esclatarà en qualsevol moment".